

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 6

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΟΥΝΙΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΕΝ ΣΥΡΙΑ

Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 19. αἰῶνος ἀρξαμένη ἡ λατινικὴ προπαγάνδα κατώρθωσεν ὅπως μορφώσῃ μεταξὺ τῶν ἀραβόφωνων Ἑλλήνων ὀρθοδόξων τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου μερίδα ὁπαδῶν τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας. Μετεχειρίσθη δὲ πρὸς τοῦτο τοὺς τρόπους τῆς Οὐνίας, καθ' οὓς οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί, προσερχόμενοι εἰς τὸν παπισμὸν, ἐμελλον νὰ φέρωσι τὸ αὐτὸ ἱερατικὸν σχῆμα, νὰ τελῶσι δὲ τὰ τῆς θείας λατρείας οὐχὶ ἐν λατινικῇ γλώσσῃ ὡς οἱ λοιποὶ λατῖνοι κληρικοί, ἀλλ' ἐν τῇ ἀραβικῇ καὶ τῇ ἑλληνικῇ. Ταῦτα δὲ πρὸς ἀποπλάνησιν τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀφελεστέρων. Ὅθεν ἡ Ὄρθόδοξος Ἐκκλησία ἀγωνιζομένη κατὰ τῆς ὑπούλου προπαγάνδας τῆς Οὐνίας ἐξήτει πάντοτε ν' ἀφαιρέσῃ παρὰ τῶν οὐνιτῶν κληρικῶν τὸ σχῆμα τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν. Ἐπὶ Πατριάρχου ΚΠόλεως Γρηγορίου στ' μετὰ μιστοῦ ἀγῶνας τῷ 1838 ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ β' ἐξεδόθη διάταγμα ἀπαγορεύον εἰς τοὺς λατίνους κληρικούς νὰ φέρωσι τὴν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς ἀνήκουσαν ἐνδυμασίαν καὶ ἐπιβάλλον εἰς αὐτοὺς «τὴν διάκρισιν τοῦ σχήματος αὐτῶν καὶ τῆς ἀμπεχόνης»¹. Τὸ Σουλτανικὸν Διάταγμα τοῦτο ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος στ' ἀνακοινῶν διὰ κοινοῦ γραμματός ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1838 πρὸς τοὺς Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας Ἱερόθεον καὶ Ἀντιοχείας Μεθόδιον, ἐκφράζει τὴν μεγάλην χαρὰν του «διὰ τὸν κατορθωθέντα θρίαμβον τῆς Ὄρθοδοξίας»².

Δυστυχῶς ὅμως τὸ Σουλτανικὸν ἐκεῖνο Διάταγμα δὲν ἐσεβάσθησαν οἱ ἐν Συρίᾳ οὐνίται κληρικοί, διότι ὁμολογεῖ ἀπ' αὐτῶν τὸ σπουδαιότερον ὄπλον τῆς προπαγάνδας τῶν. Ὁ ὀρθόδοξος Πατριάρχης Ἀντιο-

1. J. M a n s i, Sacrorum Conciliorum nova et amplissima collectio V, 269-275. Καλ. Δελικάνη ἀρχιμ. (νῦν Μητροπολίτου Κυζίκου) Πατριαρχικῶν ἐγγράφων τόμ. Β'. 1905, σ. 68-75. Πρὸβλ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου, Ἡ Ἐκκλησία Ἀντιοχείας, ἐν Μ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδείᾳ τόμ. Δ'. σ. 903 ἐξ.

2. Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος στ'. ἐκδοὺς μετὰ μικρὸν Ἐγκύκλιον κατὰ λατίνων (Μ. Γεδεῶν, Κανονικαὶ Διατάξεις, Α, 235 ἐξ.) ἠλεγξε καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν οὐνιτῶν οὓς ἀπεκάλεσε «προβατοσχίμους λύκους».

χείας Ἀνθέμιος περιγράφων τὰς προπαγανδιστικὰς τῶν ἐνεργείας ἐσημείου, πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ ἐξῆς: «ἐπίτηδες θέλουσι νὰ ἔχωσι τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν ἱερέων τῶν ὁμοίων πρὸς τὸ τῶν ἱερέων μας, ὥστε νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸ ὡς δέλεαρ καὶ ἀπάτην διὰ τοὺς ἰδιικούς μας ἀπλουστέρους καὶ ἀφελεστέρους»¹. Διὰ τοιούτων ὁλοκαυτῶν μισῶν ἐνφ' ἐπὶ Ἀνθελίου οἱ οὐνίται τῆς Συρίας εἶχον δύο μόνον ναοὺς, ἐν Χαλεπῷ καὶ ἐν Δαμασκῷ κατώρθωσαν διὰ τοῦ ὁμοιομόρφου πρὸς τὸ τῶν ὀρθοδόξων σχήματος τῶν οὐνιτῶν κληρικῶν ν' ἀρπάσωσι πολλοὺς ὀρθοδόξους ναοὺς.

Μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19. αἰῶνος οἱ οὐνίται τῆς Συρίας δὲν ἀνεγνωρίζοντο ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀποτελοῦντες ἰδίαν Ἐκκλησίαν, διάφορον τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐξ ἧς εἶχον ἀποσχιρτήσαι, ἠναγκάζοντο δὲ νὰ νομιμοποιῶσι τὰς βαπτίσεις, γάμους, κηδεῖας καὶ ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς πράξεις δι' ὀρθοδόξων ἱερέων. Ἐπὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν Μαξίμου Μαζλούμ ἐπέτυχον διὰ τῆς ἐν ΚΠόλει Γαλλικῆς Πρεσβείας ν' ἀναγνωρισθῇ ἡ αὐτοτέλεια τῆς οὐνιτικῆς Ἐκκλησίας, ἧς ὠνομάσθη Ἐκκλησία τῶν «Ἑλλήνων Μελιτῶν», ὁ δὲ Μάξιμος Μαζλούμ ἔλαβε σουλτανικὸν βεράνιον ὡς Πατριάρχης Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας, ἐγκαθιδρυθεὶς ἐπισήμως ἐν Δαμασκῷ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦτο οἱ οὐνίται κληρικοί ἐξηκολούθουν φέροντες τὸ σχῆμα τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀπλουστέρων.

Ἐνεκα τῆς τοιαύτης σημασίας τῆς περιβολῆς τῶν οὐνιτῶν κληρικῶν καὶ διὰ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς, τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας, βοηθούμενον καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἤρξατο ἐγκαίρως ζητοῦν παρὰ τῆς Ὑ. Πύλης ὅπως ἐξαναγκασθῶσιν οἱ οὐνίται ἵνα, ἀφοῦ μετέστησαν εἰς τὴν παπικὴν Ἐκκλησίαν, μεταβάλλωσι σχῆμα καὶ ἰδίως τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Οἱ οὐνίται μετὰ θρασυτήτος ἰσχυρίσθησαν ὅτι οἱ ἱερεῖς τῶν ἔφερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς «ἀπὸ γεννήσεως Χριστοῦ»², ὅτι δὲν

1. Κ. Δελικάνη, ἐνθ' ἀν. σ. 263.

2. Αὐτόθι, σ. 265.

ἀπεσχίσθησαν αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ἀλλ' οἱ ὀρθόδοξοι! Ἀντιθέτως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ τῶν αἰτήσεών του πρὸς τὴν Ὑ. Πύλην, ἀπεδείκνυεν ὅτι οἱ οὐνίται εἶναι «κόμμα ὑστεροφανὲς ἀποσπασθὲν ἐκ τῶν πατρικῶν μας Ἀνατολικῶν δογμάτων»¹. Τὰ γεγονότα ἦσαν πρὸς φάτα. Ὡρίσμενοι κληρικοί, τέως ὀρθόδοξοι, προσήλθον εἰς τὸν παπισμὸν, ἔξακολουθοῦντες νὰ φέρωσι τὸ ὅπερ ἔφερον ὡς ὀρθόδοξοι σχῆμα ὀφείλον λοιπὸν μεταβάλλοντας δόγματα νὰ μεταβάλλωσι καὶ τὸ σχῆμα αὐτῶν, νὰ προσλάβωσι τὸ σχῆμα τῶν κληρικῶν τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ χρησιμοποιοῦντες οἱ οὐνίται τὸ σχῆμα τοῦ Κλήρου πρὸς παραπλάνησιν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ, ἔλεγον ὅτι ἠδύναντο οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί, ἂν ἤθελον, ν' ἀλλάξωσι σχῆμα καὶ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Οἱ ὀρθόδοξοι ἀπήντων, «ἡμεῖς ν' ἀλλάξωμεν κάλυμμα, ὅπερ τόσοι αἰῶνες ἐπεκύρωσαν ὡς κανονικὸν τῆς πίστεώς μας, ἐνῶ πρέπει νὰ κάμῃ τοῦτο ἐν ὑστεροφανὲς κόμμα, διὰ σκοποῦς φανεροῦς ἀποσπασθὲν τῆς ὁλομολείας τοῦ Ἐθνους μας; Οὗτοι ἀποχωρισθέντες ἀφ' ἡμῶν ὡς νεωτερισταὶ καὶ ἀσύμφωνοι ὄντες πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸ ἐξ ἴσου χρόνων γενόμενοι ἔθνος ξεχωριστόν, καθὼς εἶναι διαφορῆτικοὶ κατὰ τὰ δόγματα, οὕτω καὶ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν ἱερέων των πρέπει νὰ διαφέρῃ καὶ νὰ μὴ εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ τῶν ἱερέων μας, διὰ νὰ μὴ ἀπατῶνται ἐκ τῆς ὁμοιότητος οἱ ἰδικοὶ μας καὶ παρασύρονται εἰς ἑτεροδοξίαν. Καθότι αὐτοὶ εἰς τοῦτο ἀποβλέποντες, ἐπίτηδες θέλουσι νὰ ἔχωσι τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν ἱερέων των ὅμοιον μὲ τὸ τῶν ἱερέων μας, ὥστε νὰ μεταχειρίζονται τοῦτο ὡς δέλεαρ καὶ ἀπάτην πρὸς τοὺς ἰδικούς μας ἀπλουστεροῦς καὶ ἀφελεστεροῦς ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι φανερόν πραγματικώτατον ὅτι καὶ ἠπάτησαν πολλοὺς καὶ τοὺς ἀποπλανῶσιν ἀπὸ τὰ θερησκευτικὰ μας δόγματα καὶ περιπαθῶς διὰ τοῦτο καταγίνονται νὰ μὴ ἀπεκδυθῶσι τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς των»². Ταῦτα ἐπαρκῶς ἐξηγοῦσιν ἐν τίνι συνίστατο τὸ ζήτημα.

Ἡ Ὑ. Πύλη ἀνεγνώρισε τὴν ὀρθότητα τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων, εἶχε δ' ἐξακριβώσῃ ὅτι τῷ ὄντι διὰ τῆς ὁμοιότητος τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῶν οὐνιτῶν κληρικῶν πολλοὶ προσηλυτίζοντο εἰς τὴν οὐνίαν. Περὶ τοῦ ράσου δὲν ἐγένετο πολὺς λόγος, διότι τοῦτο εἶναι σχεδὸν κοινὸν ἔνδυμα καὶ διὰ

τοὺς λαϊκοὺς ἐν Συρίᾳ. Ἀλλὰ τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν ἦτο τὸ καλυμμαύχιον. Ὑπῆρχε δὲ καὶ τὸ παλαιότερον Διάταγμα τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ, ἐπὶ πλέον δὲ τὰ Πατριαρχεῖα προσήγον τὸ ἐπιχείρημα, καθ' ὃ οἱ ἐκ τῶν Ἀρμενίων γενόμενοι λατῖνοι ὑπεχρεώθησαν νὰ μεταβάλλωσι τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς των. Ὅθεν πεισθεῖσα τέλος ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, κατὰ τὸς διαμαρτυρίας τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας ἐν ΚΠόλει, ἐξέδωκε Διάταγμα, δι' οὗ ὑπεχρεοῦντο οἱ οὐνίται νὰ φέρωσιν «*λόχρα καὶ καστανόχρα φορέματα καὶ εἰς τὸ καλυμμαύχιον των νὰ βάλουν μαῦρον διακριτικὸν σημεῖον*». Οἱ οὐνίται ἐδέχθησαν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ Διάταγμα τοῦτο, διότι δὲν μετέβαλον μῆτε τὸ ἔνδυμα μῆτε τὸ κάλυμμα. Ἀπλῶς εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ ἔθετον διακριτικὸν τι σημεῖον, θὰ μετέβαλον δὲ καὶ τὸ χρῶμα τῆς περιβολῆς των. Ἡ μεταβολὴ αὕτη θὰ ἦτο ἀσήμαντος. Διὰ τοῦτο τὸ Πατριαρχεῖον ΚΠόλεως διαμαρτυρήθη πρὸς τὸν Μ. Βεζύρη, ὅστις εἰς ἐπισκευθέντα αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτην εἶχε δηλώσει ὅτι εἶναι ἀδύνατον «οἱ νέοι Κατόλικοι» ν' ἀπεικονθῶσι τὸ ὀρθόδοξον σχῆμα. Τὸ Πατριαρχεῖον ὑπέβαλεν ἀντιγραφα τοῦ Διατάγματος τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ, καὶ ἠξίωσε νὰ ἐκδοθῇ νέον σουλτανικὸν Διάταγμα βλατάσσον «τοὺς νέους Κατολίκοις», ἦτοι τοὺς οὐνίτας, ὅπως μεταβάλλωσι σχῆμα.

Συνεπαίς τῆς διαμαρτυρίας ταύτης ὁ Μ. Βεζύρης ἐγκρίσει τοῦ Σουλτάνου Ἀβδουὰ Μεζζήτ, ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ εἰς Συρίαν τὸν Νουρή Μουσταφᾶ πασᾶν κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1841, ὅπως ἐπὶ τόπου ἐξετάσῃ καὶ διευθετήσῃ τὸ ζήτημα. Ὁ Πατριάρχης ΚΠόλεως Ἀνθίμος δ' ἐγράψε πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Μεθόδιον ἀγγέλλων τὴν ἀποστολὴν ταύτην τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ προσωπικῶς εἶχεν ὀμιλήσει, καὶ συνιστῶν νὰ γίνῃ δραστηριὰ ἀνέργεια ἐκ μέρους τῶν ὀρθοδόξων τῆς Συρίας ὅπως λήξῃ καλῶς ἡ ὑπόθεσις αὕτη¹. Ἰδιαιτέρως συνίστα νὰ χρησιμοποιηθῇ καταλλήλως ὁ συνοδευτὸν τὸν Μουσταφᾶν ὡς Διαρρηγνυὸς Δημ. Σαμουρακίσης. Δυστυχῶς ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας δὲν ἔδειξε τὴν προσήκουσαν δραστηριότητα, ὡς φαίνεται ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Πατριάρχου ΚΠόλεως Ἀνθίμου ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1842. Τοῦναντίον δὲ ζωντανότατα ἐκινήθη ὁ Μάξιμος Μαζλιούμ ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπερ τῶν οὐνιτῶν εὐνοίαν τοῦ τούρκου ἀπεσταλλένου².

Ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς ἐπανῆλθεν ἀπρακτος, ἀλλ' αὐ

1. Αὐτόθι, σ. 262.

2. Αὐτόθι, σ. 262-3.

1. Αὐτόθι, σ. 263-9.

2. Αὐτόθι, σ. 269-271.

ἐνέργειαι τῶν Πατριαρχείων ἐξηκολούθησαν μετὰ δραστηριότητος, συνέβη δὲ καὶ τὸ εὐχάριστον γεγονός ὅτι τῷ 1846 ὁ οὐνίτης Ἐπίσκοπος Ἀμίδης Μακάριος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν μεθ' ὅλου τοῦ ποιμνίου του¹. Τέλος ὁ Σουλτάνος Ἀβδούλ Μεδζήτ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τέρμα εἰς τὸ πολύκροτον τοῦτο ζήτημα. Ὁ Πατριάρχης ΚΠόλεως Ἀνθιμος στ' τῆ ὑποδείξει τῆς Ὑ. Πύλης, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἀντιοχείας Μεθοδίου παρεσκεύασε σχέδιον καλυμμαχίου τῶν οὐνιτῶν ἔχοντος «σχήμα ἐξάπλευρον, ἰσογώνιον καὶ χρώμα ἰσοιδές», τὸ σχέδιον δὲ τοῦτο ἀπέστειλεν ἐντὸς κυτίου τῇ 30 Μαΐου 1847 πρὸς τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν ΚΠόλει πρῶτον Πατριάρχας ἵνα εἴπωσι τὴν γνώμην των. Ἐγκριθὲν δὲ καὶ παρ' αὐτῶν, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ὑ. Πύλην, ἧτις ὑπεχρέωσε τὸν Μάξιμον Μαζλοῦμ ὅπως δεχθῆ αὐτό, μεθ' ὃ κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1847 ἐξεδόθη τὸ ἐξῆς Σουλτανικὸν φερμάνιον κοινοποιηθὲν πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀνθιμον στ' καὶ πρὸς τὸν Μάξιμον Μαζλοῦμ κανονίζον ὀριστικῶς τὸ ζήτημα².

Ἐπὶ τὸν Πατριάρχην τῶν Ρωμαίων

Συμφώνως τῷ περιεχομένῳ (γενέσθω).

Καύχημα τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ χριστιανικοῦ Ἔθνους, στήριγμα τῶν μεγάλων τῶν εἰς τὸν Ἰησοῦν πιστευόντων, Πατριάρχα Κωνσταντινουπόλεως, διαρκεῖ ὁ βαθμὸς σου.

Ἀπὸ τινος μεταξὺ τῶν ρωμαιοκατολικῶν ἱερέων τῶν λεγομένων Μελχιτῶν, τῶν κατοικούντων ἐν Δαμασκῷ, Ἀλεξανδρείᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ ταῖς πέριξ χώραις, καὶ τῶν ἱερέων ὧν Σὺ τυγχάνεις Πατριάρχης, ἕνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ καλυμμαχίου ἐπήλθε διχόνοια καὶ δυσχέρεια. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ μὴ ἐνοχλῶνται καὶ τὰ δύο ταῦτα ἔθνη, καθότι ἀμφοτέρα τυγχάνουσιν ἐκ τῶν πιστῶν Μου αὐτοκρατορικῶν ὑπηκόων καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπιθυμία Μου εἶναι ὅπως ἐξομαλυνθῆ ἡ τοιαύτη διαφορά καὶ ἐξαλειφθῆ ἡ ἀνησυχία εἰς ἣν ὡς ἐκ τούτου περιέπεσαν. Πρὸς πρόληψιν πάσης διαφορᾶς καὶ φιλονεικίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀπεφασίσθη κοινῇ συναίνεσει ὅπως τὸν τεῦθεν τὰ καλυμμαχία ἄνωθεν θέλουσι φέρει οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι Μελχίται Κατόλικοι κληρικοί, ὡς συμφώνως δ.θέντι ὑποδείγματι ἐξάγωνα καὶ ἰοχρωα, τὰ δὲ ἐπανοκαλύμμαχα τῶν Ἐπισκόπων ὡς ἐπίσης τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτον ἐνεκρίθη καὶ παρὰ τῆς Ἡμετέρας Μεγαλειότητος καὶ ἐδόθη ἡ πρὸς τοῦτο ἀδεία Μου, διὰ τοῦτο ἐξεδόθη τὸ παρὸν ὑψηλὸν Μου

Διάταγμα ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου Μου, κεκοσμημένον ἄνωθεν διὰ τῆς Βασιλικῆς Μου ὑπογραφῆς, ἧτις δίδεται Σοι, ὡς ἐδόθη καὶ τῷ Πατριάρχῃ τῶν Ρωμαιοκατολικῶν Μελχιτῶν.

Ἐπὶ τούτοις γενομένου Σοι γνωστοῦ τοῦ παρόντος αὐτοκρατορικοῦ Μου Διατάγματος, ἐντέλλεσαι ἵνα καταβάλῃς πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς σκανδάλου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἐγρᾶφῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Σεβᾶλ 1263*

Ὁ Οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης Ἀνθιμος στ' δι' ἐπιστολῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1847 ἔσπευσε ν' ἀνακρινῶσθαι τὸ Διάταγμα τοῦτο πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους Πατριάρχας Ἀντιοχείας, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ νὰ συγκαρῆ αὐτοῖς «διὰ τὴν αἰσίαν εὐδόξωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης», ἀπέστειλε δὲ καὶ τὸ νέον σχέδιον τοῦ καλυμμαχίου τῶν οὐνιτῶν ἀδειγμα ὄν διηγετικῆς, (ὅπερ) θέλει χρησιμεύσει εἰς συστολὴν καὶ διόρθωσιν παραλλαγῆς τινος καὶ παραβάσεως ἐνδεχομένης ἐκ μέρους ἐκείνων».

Οὕτως ἐφάνη ὅτι ἐτίθετο τέρμα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀναγνωρσθέντος τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου τῆς ἀξιώσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅπως οἱ οὐνίται κληρικοί μὴ φέρωσι τὸ σχῆμα τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν. Ἄλλ' ἡ οὐνία δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ σέβηται κανόνας, νόμους καὶ διατάγματα.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ*

Ἡ ἐποχὴ τοῦ φοιτητικοῦ βίου τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ἐν τῷ ἀρχαίῳ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ἐποχὴ νέας αὐτοῦ ἀκμῆς, τὴν ὁποίαν μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου αἰῶνος διαδέχεται ἡ κατὰπτωσις μέχρις οὗ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔκτου αἰῶνος ἐπέλθη ἡ τελευταία διάλυσις αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου αἰῶνος σβέννυται τὸ πῦρ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ φιλοσοφίας καὶ διασώζονται μόνον σπινθηροὶ τινες ὑπομιμνήσκοντες τὸ θεσπέσιον φῶς τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Πρὸς στιγμήν θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι καὶ οἱ σπινθηροὶ οὗτοι ἤθελον σβεσθῆ καὶ μετ' αὐτῶν ἤθελε σβεσθῆ καὶ λησμονηθῆ ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ ἡ ἑλληνικὴ παιδεία. Ἄλλ' ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ ἡ ἑλληνικὴ παιδεία, τόσον σπουδαῖα καὶ ὑψηλαί, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σβεσθῶσι καὶ λησμονηθῶσι. Σπινθηροὶ τινες τοῦ ὄλονεν σβεννυμένου ἑλληνισμοῦ, ὄν μάτην πρόσεπάθησε νὰ ἀναζωπυρρήσῃ ὁ Ἰουλιανός, ἔπεσαν εἰς κατάλληλον ἔδαφος, εἰς τὰς ἑλληνικὰς ψυχὰς τῶν μεγάλων τῆς

* Ἐκ τοῦ ἐπιλόγου τοῦ εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας λόγου τοῦ Ἀντιπρωτάγου τοῦ Πανεπιστημίου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογ. Σχολῆς κ. Κ. Δουβουνιώτου ἐπὶ τῷ ἐτησίῳ μνημοσύνῳ τῶν ἱδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ καθηγητῶν αὐτοῦ (30 Ἰαν.).

1. Αὐτόθι, σ. 273 ἐξ.

2. Αὐτόθι, σ. 114—5.

ἐκκλησίας πατέρων, καὶ εὐρόντες πρόσφορον ἔδαφος ἤναψαν μεγάλην πυράν, ἣς ἐφώτισε πάλιν τὸν κόσμον ὅλον.

Οἱ μεγάλοι τῆς ἐκκλησίας πατέρες παραλαβόντες τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν ἀνέπτυξαν δι' αὐτῆς τὰς ἐν σπέρματι ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ ὑπαρχούσας διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ οὕτως ὁ χριστιανισμός, ὅστις ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως του μετεχειρίσθη τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν πρὸς διδασίαν τῶν ἰδεῶν του, ἀποβαίνει ἤδη ἑλληνικὸς χριστιανισμός. Καὶ ἐνῶ οἱ αὐτοκράτορες τοῦ ἀνατολικοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς ὀμιλοῦσι τὴν λατινικὴν, πινὲς μάλιστα τούτων, ὡς ὁ Οὐάλης, ἀγοοῦσι τελείως τὴν ἑλληνικὴν, ἐνῶ οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐκδίδονται εἰς τὴν λατινικὴν, ἣς θεωρεῖται ὡς ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ κράτους, καὶ ἐνῶ ἡ δυτικὴ ἐκκλησία παραμελεῖ καὶ ἐπὶ τέλος λησμονεῖ τὴν ἑλληνικὴν, ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία ἀνακηρύσσει τὴν ἑλληνικὴν ὡς γλῶσσαν αὐτῆς καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῆς πατέρες, παιδευθέντες καὶ ἐν ἁλλιαῖς ἑλληνικαῖς σχολαῖς καὶ πρὸ παντός ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἀφθάστου ὀητορικῆς αὐτῶν δεινότητος κατορθοῦσι νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἣς διὰ τῆς ἐκκλησίας πανταχοῦ διαδιδομένη ἐπικρατεῖ τέλος καὶ γίνεται ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ κράτους. Οὕτως ὁ χριστιανισμός διατηρεῖ καὶ ἐξασπλεῖ τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν κατασταθεῖς ἑλληνικὸς χριστιανισμός, καὶ ἀναζητοῦσι τὸν ἐκπίπτοντα ἑλληνισμὸν, ὅστις εἶχε διδάξει αὐτόν, ἀναδειχθεὶς οὕτως εὐγνώμων αὐτοῦ μαθητῆς. Ἐκ τοῦ ὀρμονικοῦ συνδυασμοῦ τοῦ χριστιανισμοῦ μετὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐκφαίνεται ἤδη νέος τις πολιτισμός, ὁ βυζαντινὸς πολιτισμός, καὶ ἡ βυζαντινὴ χριστιανικὴ φιλολογία ἀποβαίνει καὶ ἑλληνικὴ φιλολογία.

Ὁ ἑλληνισμὸς ὀφείλει πολλὰ εἰς τὸν χριστιανισμὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ χριστιανισμὸς εἰς τὸν ἑλληνισμὸν, διότι ἐν ταῖς σχολαῖς αὐτοῦ καὶ μάλιστα τῇ τῶν Ἀθηνῶν ἐδιδάχθη τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν καὶ ὀητορικὴν, διὰ τῶν ὁποίων κατώρθωσε νὰ ἀναπτύξῃ ἐπιτυχῶς καὶ ὀρθῶς τὴν ἐν σπέρματι περιεχόμενὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ διαδόσῃ αὐτὴν πανταχοῦ διὰ κηρυγμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ὀητορικὴ τέχνη ὑπομνησκει πολλαχοῦ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ὀητορίαν. Ἐκτοῦς ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία συνδέεται τόσον στενῶς μετὰ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, ὥστε ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ἀνεκαθιστᾷ ἐνίοτε τὰς πολεμικὰς αὐτῆς σημαίας διὰ τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία εὐλογεῖ τὰ ὄπλα καὶ τὰς σημαίας τοῦ μαχομένου ἑλληνισμοῦ, ἀνακηρύττουσα πολλὰς τῶν ἐστρατειῶν αὐτοῦ ὡς ἰσοῦς σταυροφορίας. Καὶ ὁ σύνδεσμος οὗτος, ὁ ἐπικρατῶν καθ' ὅλην τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν, καθίσταται ἔτι μᾶλλον στενὸς μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ μάλιστα ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ ἱστορικὸς δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο ἐκκλησιαστικὸς ἢ πολιτικὸς ἄρχων, πατριάρχης ἢ ἐθνάρχης. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, ἣς κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τοῦ βυζαντινοῦ κράτους δὲν διακρί-

ναται σαφῶς τῆς πολιτικῆς, συνταυτίζεται μετὰ τὴν ἀλωσιν τελείως μετ' αὐτῆς. Ἡ ὅλη ἱστορία τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους συγκεντροῦται ἤδη ἐν ἐνὶ ποσσώφῳ, τῷ Πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὐγνώμων πρὸς τὴν ἐκκλησίαν του ἐκάλεσε μόνος αὐτὸς ἐξ ὅλων τῶν χριστιανικῶν λαῶν τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ μητέρα, διότι αὐτὴ ὄντως ὡς φιλόστοργος μήτηρ καθ' ὅλην τὴν μακρὰν αὐτοῦ δουλείαν παραλαβοῦσα τὸν ἑλληνισμὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς τὸν ἐθέρμανε, τὸν ἐγαλούχησε, τὸν ἀνέθρεψε καὶ τὸν διέσωσεν ἀπηνῶς καταδικασόμενον. Καὶ ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐξεγέσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἡ ἐκκλησία ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγωνιζομένου ἔθνους διακηρύττουσα ὅτι ὁ ἀγὼν εἶναι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος, καὶ εὐλογοῦσα αὐτόν. Καὶ ἡ μεγάλη ἀγάπη τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα ἐθέρμαινε ἐνίοτε αὐτὴν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε λησμονοῦσα τὴν θεμελιώδη διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ αὐτῆς περὶ ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων ἐλάμβανε τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐμάχετο ἐν ταῖς πρώταις γραμμαῖς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος θεωροῦσα τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ ὡς ἰδίους ἐχθροὺς. Καὶ ὅταν ἡ ἀγωνιζομένη πατρίς ἐστρατεῖτο χρημάτων ἢ ὀρθόδοξος ἐκκλησία, ἐπαναλαμβάνουσα ἐκεῖνο, ὅπερ πολλὰκις εἶχεν ἤδη πράξει κατὰ τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν, προσέφερεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς μαχομένης πατρίδος τὴν ἐνυτῆς παρουσίαν μὴ διστάσασα νὰ προσφέρει καὶ τὰ τιμιώτερα, αὐτὴ εἶχε, τὰ ἅγια αὐτῆς καὶ ἰσοῦς αὐτῆς.

Καὶ ὅταν ἀπειλευθερώθη ἡ Ἑλλάς, ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία παρεμέλησε τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ μέγα μέρος ὄφειλε τὴν ἀπελευθερώσιν της, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε αὐτὴ ὀκνῶντος ὄφειλε νὰ ἐπαιτῇ τὰ προδὸς συντηρήσιν της. Καὶ δὲν ἠρκεσθῆ μόνον εἰς τοῦτο ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία, ἀλλὰ λησμονοῦσα τὴν μακρὰν αὐτῆς ἱστορίαν καὶ συγχέουσα τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν πρὸς τὴν δυτικὴν ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἀμέσως σχεδὸν μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της μέτρον πρὸς προστασίαν τῆς δῆθεν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπειλουμένης ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, περιορίσασα διὰ νόμον τὴν αὐτοκράτειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐκκλησίας. Οὕτως ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ἀπαδαχθῆ οὐ μόνον ἀγνώμων πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπειροσκαπτος, διότι ἀναμφιβόλως ἡ ἐκκλησία καὶ μάλιστα ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εἶναι εἰς τὸν σπουδαιότερον παραγόντων πρὸς στήριξιν καὶ προαγωγὴν τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας καθόλου. Ἡ ἀσκητικὴ ἑλληνικὴ πολιτεία πρέπει νὰ νοήσῃ καλῶς ὅτι τὸ σπουδαιότερον μέτρον πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐκπαιλούμενων αὐτὴν κινδύνων εἶναι ἡ ἐπίσχυσις τῆς ὀρθόδοξου ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὴ καθυσταμένη ζῶσα κατορθώσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν μέγαν αὐτῆς προσορμὸν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ ἑαυτῆς καὶ τῆς πολιτείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου συνήθειαν τῆ 6 Φεβρουαρίου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγ. Φωτίου, Πατριάρχου ΚΠόλεως τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης. Ἐπὶ τῇ ἐκαιρία ταύτῃ ἐξέδραμον μετὰ τοῦ Μακαριωτ. Ἀρχιεπισκόπου τῇ χθές Παρασκευῇ εἰς τὴν Μονὴν Πεντέλης οἱ Σεβ. Σύνοδοι Μητροπολίται Λαγκαδᾶ Γερμανός, Κασσαυδρείας Εἰρηναῖος, Ἀργολίδος Ἱεροθεὸς καὶ Χαλκίδος, ἐτέλεσε δὲ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἀναπέψας δέσπων καὶ ὑπὲρ τοῦ εορτάζοντος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου, ὃν καὶ συνεχάρη διὰ τηλεγραφήματος, ἅμα τῇ ἐπαυδῶ του εἰς Ἀθήνας. Ἐν τέλει τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσχειρίσατο εἰς Ἀρχιμανδρίτην τὸν Οἰκονόμον τῆς Μονῆς Πεντέλης ἱερομ. Προτόπιον Παπαθεοδώρου.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπέθανεν ὁ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐφημερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ ἁγ. Βαρβάρας Δαφνίου Μιχαὴλ Ριτζός.

—Πλήρης ἡμερῶν ἀπέθανε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ Ἀθανάσιος Εὐταξίας, ὅστις υἱὸς ἱερέως ὦν καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησίᾳ. Σχολῆ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωάννου καὶ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπέδοθη μὲν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ τὴν πολιτικὴν, πολλάκις χρηματίσας ὑπουργός καὶ ἅπαξ Πρωθυπουργός, ἀλλ' ἔδειξε κατὰ τὸ μακρὸν στάδιον τῆς δράσεώς του ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ζητημάτων αὐτῆς. Εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλονται οἱ περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ περὶ Ἑνοριῶν νόμοι τοῦ 1909—1910, οἵτινες ἐσημείωσαν σταθμὸν σπουδαῖον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καίτοι ἐν τῇ Βουλῇ διὰ σπουδαίων ἀγορεύσεων κατεπολέμησε τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῆς Μοναστηριακῆς Περιουσίας, τῷ 1926 ἐισηγήθη τὴν ἰδουσίαν τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, εἰς ἣν παρεδόθη ἡ Περιουσία αὐτή. Παρὰ τὸ ἐνδιαφέρον του δὲ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἠοπάζετο τὰς πολιτικοκρατικὰς ἀσχολίας τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωάννου, ἃς πολλάκις ἐξεδήλωσε. Συμμετέσχε πολλῶν Ἐπιτροπῶν συγκροτηθεισῶν ἐν τοῖς Ἐπισημοῖς δι' ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἠσχολήθη ἰδίως περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἱερῶν Μονῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ συνέταξεν ὑπομνήματα ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων. Εἶχεν ἐπιχειρήσει καὶ τὴν σύνταξιν Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ἣς τὴν Εἰσαγωγήν εἶχε δημοσιεύσει ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀκρόπολις» ἀλλὰ δὲν ἐπραγματοποίησε τὴν σκέψιν του ταύτην. Ἐν γένει περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ὁ μακαρίτης Ἀθανάσιος Εὐταξίας εἶχε μέγα κύρος μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες, δυστυχῶς, συνήθως ἀγνοοῦσι τὰ ζητήματα ταῦτα.

—Ἐκ κρατήσεων ἀπὸ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν Ἀρχιερέων συνελέγησαν 37. 500 δραχμαὶ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Συνεδικοῦ Μεγάρου ἀθλητικῆς στήλης ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πα-

τρίδος σφαγιασθέντων κληρικῶν. Ἀπεφασίσθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως ἐξαπολυθῇ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς σεβ. Ἀρχιερεῖς, ἵνα συλλέξωσιν ἐράνους πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτοὺς κληρικῶν ἵνα συμμετάσχωσι πάντες εἰς τὴν ἀνεγερσιν τοῦ μνημείου.

—Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν καὶ Κοινωφελῶν Περιουσιῶν ἐδωρήσατο τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἐν ἐπίχρυσον Εὐαγγέλιον διὰ τὴν αἵθουσαν τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς. Ὁ Μακ. Πρόεδρος ἠνυχάριστησεν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

—Καταργηθείσης συμφώνως τῷ νόμῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καμπανίας, τὰ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ Λουδία χωρία καὶ αἱ κωμοπόλεις αὐτῆς ὑπήχθησαν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βερροίας, τὰ δὲ πέραν τοῦ Λουδία ὑπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης παραχωρήσας ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἐπαρχίας τοῖς Σ. Μητροπολίταις Λαγκαδᾶ καὶ Κασσαυδρείας τὰ χωρία περὶ ὧν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγένετο λόγος, παρεχώρησε καὶ εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην Πολυανῆς τὰ χωρία, ἅτινα καὶ εἰς τὸν προκάτοχον αὐτοῦ εἶχον παραχωρηθῆ. Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος ἐξέφρασε τῇ Α. Σ. τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς διὰ τὴν γενναιοδωρίαν ταύτην.

—Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Σ. Μητροπολίτου Κορινθίας, ὁ Σ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Βασίλειος ἀνεχώρησεν ὀριστικῶς ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν 24 ἡμέρας Ἰανουαρίου. Ὁ δὲ Φωκίδος ἐτηλεγράφησεν ὅτι ἀναχωρεῖ τὴν 11 Φεβρουαρίου, ἐξαπολύσας ἅμα καὶ σχετικὴν ἀποχαιρετιστήριον ἐγκύκλιον πρὸς τὸ τέως ποιμνιον αὐτοῦ.

—Ἐξ ἄλλου ὁ Σ. Σύρου Φιλάρετος παρεκάλεσε τηλεγραφικῶς τὴν Δ. Ἱ. Σύνοδον νὰ τῷ παράσχη ἀδειαν παραμονῆς ἐν Ἀμερικῇ τεσσάρων εἰσέτι ἐβδομαδῶν, πρὸς τακτοποίησιν τῶν καθ' ἑαυτὸν, ἦτις καὶ τῷ ἐδόθη, μετὰ τῆς συστάσεως νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀναχώρησίν του.

—Παρεπεδήμησεν ἐν Ἀθήναις τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπ' ἀδείᾳ ὁ Σ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Σερρών ἀνήγγειλε τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατάρτισιν τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

—Ἀπὸ μὲντος περίπου ἀσθενῶν οἰκουρεῖ ὁ ἐκ τῶν Συνδικῶν Μελῶν Σ. Μητροπολίτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Διονύσιος. Ἐπίσης ἠδιαθετήσαν οἱ ἐκ τῶν Συνέδρων Σ. Β. Καστορίας καὶ Κυθήρων.

—Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι, συνεπείᾳ ἀπουσίας Συνδικῶν λόγῳ ἀσθενείας κλπ., εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀναβάλλῃ ἐκάστοτε τὴν ἐξέτασιν δικαστικῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν ὅλων τῶν συνδικῶν μελῶν, δι' ἐγγράφου αὐτῆς ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ἐπισημοῦ τὴν προποιοίσην τοῦ νόμου ἐν προκειμένῳ, ὀρίζομένου ὅπως, διὰ τὴν ἐξέτασιν δικαστικῶν ὑποθέσεων,

θεωρήται ἐπαρκῆς ἡ παρουσία ἑπτὰ Συνοδικῶν μελῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς, τοσούτω μᾶλλον καθόσον ὁ νόμος ἀπῆρτε τὴν παρουσίαν ὄλων τῶν Συνοδικῶν μελῶν καθ' ἣν ἐποχὴν ἢ Δ. Ἰ. Σύνοδος ἀπετελεῖτο ἐκ πέντε μελῶν.

— Ὁ κ. Ν. Γεωργίου ἰδημοσίευσεν ἐν τῷ ε' Ἔθνει τὸν ἐξῆς πίνακα ἐλληνίδων προσηλυτισθειῶν ὑπὸ τῶν παπικῶν καλογραϊῶν: 1ον) Ἀγγελικὴ Ἰωαννίδου, ἀνεψιὸς τοῦ καπρυβουρχάνου κ. Γιαννουκάκη, προσηλυτισθῆν. ἔγινε μισακὴ καὶ ἐστάλη εἰς Λίβαν. Πρῶτος ἐπέστρεψεν εἰς Τήνον, ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν κλαίονσαι καὶ θρηνοῦσαι ἡ δυστυχῆς χήρα μητέρα τῆς καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς. Ἦδη ἐγκυτεστάθῃ εἰς τὴν σχολὴν ὡς μοναχῆ. 2ον) Καίτη Τομάζου. 3ον) Δις Δανέστη ἐκ Ζακύνθου. κτλ. ἰατροῦ. Ὁ πατὴρ τῆς μεταβάς ἐκ Ζακύνθου εἰς Τήνον καὶ ἰδὼν αὐτὴν καλογραϊαὶν τόσον ἐλυπηθῆ, ὥστε προσβληθεὶς ὑπὸ συγκοπῆς ἀπέθανε καὶ ἐκνεύθη εἰς Τήνον. 4ον) Ἀγλαΐα Πάρλου. 5ον) Δις Β. Καμπανάρη, ἡ ὁποία ἐστάλη εἰς Ἑλβετίαν ὡς ἀδελφὴ τοῦ ἑλευσε καὶ ἐκ τυχαίου ὄλων γεγονότος ἀπετίναξεν, εὐτυχῶς, τὸ καλογραφικὸν ἀχῆμα. 6ον) Ἐτέρα δις Καμπανάρη, ἀδελφὴ τῆς ἀνωτέρω, ἡ ὁποία ἐσώθη μόνον κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ἐπίτηδες μεταβάντος εἰς Τήνον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ Σχολὴν τῶν «Φερέδων» ἐνεργεῖται προσηλυτισμὸς καὶ ῥοχάτως προσηλυτίσθη ὁ μαθητὴς Ἀκρυμῆς, ἀνεψιὸς τοῦ κ. Μποδοσάκη Ἀθανασιάδου. Ὁ κ. Γεωργίου βεβαιεῖ ἐπίσης ὑπευθύνως ὅτι γίνεται δυτικῆ Κατήχησις εἰς ὅλα τὰ παιδιὰ, ὅτι αἱ ὀρθόδοξοι μαθήτριάς τῆς σχολῆς τῶν Οὐρουλιῶν ὑπόχρεοῦνται καθὲ πρῶτῷ νὰ πηγαίνουσι εἰς τὴν λατινικὴν ἐκκλησίαν καὶ ὅτι πολλὰκις εἶδεν ὁ κ. Γεωργίου εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου καὶ εἰς ἄλλους ὀρθοδόξους ναοὺς τὰς ἐν λόγῳ ὀρθοδόξους μαθήτριάς νὰ σταυροκοποῦνται κατὰ τὸ δυτικὸν σύστημα, νὰ κρατοῦν καὶ νὰ ἐκκοκίζουσι δυτικὰ κομποσχοίνια καὶ ἐν γένει νὰ συμπεριφέρονται ὅπως αἱ λατῖνοι εἰς τοὺς ναοὺς τῶν.

— Τὴν παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος αἱ Σεβ. Μητροπολίται Καστορίας καὶ Κοσσαυδορίας ἐπεσκέφθησαν καθ' ἑνὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Παπαδάτου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καταφθάνουσι συνεχῶς διαμαρτυρίαι ἀπὸ τοὺς προσφυγικοῦς συνοικισμοῦς κυρίως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὅτι στεροῦνται ἐκκλησιῶν καὶ ὅτι αἱ ἐκκλησῖαι τῶν πλείστων τῶν συνοικισμῶν στεγάζονται εἰς ἀκατάλληλα παραπήγματα. Οἱ Σεβασμιώτατοι παρεκάλεσαν τὸν κ. ὑπουργὸν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ φλέγοντος τούτου ζητήματος αὐτοπροσώπως καὶ φροντίσῃ ὅπως διὰ τῶν κεφαλαίων τοῦ ὑφισταμένου ταμείου ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν ἀναγερωθῶσι ἐκκλησῖαι εἰς τοὺς συνοικισμοὺς, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ἐξιορηπὲς νὰ συνεχίζηται ἡ σημερινὴ ἔλλειψις αὐτῶν. Ὁ κ. Παπαδάτος ἀπαίτων συνεφώνησεν ἀπολύτως μετὰ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προσέθεσε δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος κατὰ τὰς διαφόρους περιουσίας του διεπίστωσε τὴν

ἔλλειψιν ταύτην. Ἀκολουθῶς ἀπέφερε τὰς καταβληθείσας μέχρι σήμερον προσπάθειάς διὰ τὴν θεραπείαν τῆς σπουδαιότητος ταύτης διὰ τοὺς προσφυγικοῦς συνοικισμοὺς ἀναγκῆς, τελευταίως δὲ εἰς σύσκεψιν ἤ ἔσχε μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Ἰασωνίδου, εἶχον ἀπιφασίαι νὰ καλέσουσι εἰς σύσκεψιν τοὺς ἰθύνοντας τὸ ὡς ἄνω ταμεῖον διὰ νὰ λάβωσι ἀποφάσεις. Ἐὰν ἡ ἀμεσοὶ καὶ ἴμαρξῆς ἀπένοσι ἐκκλησιῶν προσκροῦν εἰς τὸν νόμον τὸν δύνοντα τὸ ὡς ἄνω ταμεῖον, ὁ κ. Παπαδάτος ἔδηλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προτείη τὴν μεταρρυθμίαν του. Οἱ Μητροπολίται ἀνεχώρησαν, ἀφοῦ ἠχάριστον τὸν κ. Παπαδάτου διὰ τὴν νόθευσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ζητήματος.

— Κατὰ τὰς ἐκ Ναξου ἡμετέρας πληροφορίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἱεροθεὸς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρτι διαρισθέντος Ἱεροκίρκου τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ ἀρχιμ. κ. Κυπριανοῦ Πουλάκου, ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἑδραν του μετὰ ἐνιαυτίου καὶ πλέον ἐξ αὐτῆς ἀπουσίαν του λόγω τῶν συνοδικῶν του καθηκόντων, ἐγένετο δὲ ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ποιμνίου του, ὅπου ἔσπευδε νὰ ἀσπασθῆ τὴν δεξιὰν τοῦ ποιμανάρχου του καὶ λάβῃ τὰς εὐλογίας του καθ' ὅλας τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του. Τῇ προνοίᾳ δ' αὐτοῦ καὶ πρωτοβουλίᾳ ἤρξατο ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμέρῶν τῆς ἐπινοῦδος τοῦ ἡ ἀγιογράφους τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ναξου ὑπὸ ἐξόχου καλλιτέχνου ἐξ Ἀθηνῶν μετακληθέντος ἐπὶ τούτῳ Δαπάναις δὲ τοῦ Σεβ. ἐξωγραφῆθῃ τὸ πρῶτον ὁ Παντοκράτωρ θαύμα τέχνης, συνεχίζεται δ' ἤδη ἡ ἐργασία τῆς ἀξιοπαίτου προθύμῳ συνδρομῇ τῶν εὐσεβῶν Ναξίων. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἱεροκίρκος Παροναξίας Ἀρχιμ. κ. Κυπριανὸς Πουλάκος ἤρξατο ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἀφίξεώς του ἡμερῶν τῶν κατὰ Κυριακὴν κηρυγμάτων του ἐνώπιον πυκνοῦ ἐκκλησιασματος. Ὁ αὐτὸς διδάσκει καὶ τὰ κατηχητικὰ μαθήματα, ἐποικοδομητικὰ τοῦ ἡθου ἄσματα καὶ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους εἰς τὸ πρῶτον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου συνηθῆν Κατηχητικὸν Σχολεῖον, εἰς ὃ φοιτοῦσι ὑπὲρ ἑσπέρων παιδιὰ, ὧν ὁ ἀριθμὸς κατὰ Κυριακὴν σηματοποιεῖται αὐξάνεται ἐκ τῆς ἀθρομήτου προσελύσεως νέων, ὥστε νὰ ἐλπίζεται, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ παραστῆ ἀνάγκη διαίρεσεως τοῦ Κατηχητικοῦ εἰς τμήματα, διὰ νὰ καθιστῆται εὐκολωτέρῃ τε διδασκαλίᾳ καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν κατηχομένων παιδίων.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Ἀντώνιος Μορμινῶν στενικῶς ὑπὲρ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἱεροῦ κλήρου προσέφερε ἕως δωρεάν τὸν πρὸς τὸν ε' Ἱερατικὸν Σύνοδον Ἡλείας ἐκ τῶν βιολογίας τοῦ ἀνογκαστικοῦ ταμείου ὑπὸ τῶν ὄρων, ὅπως αἱ ἐνήκοι τὸ ὡς αὐτὸ κατὰς καὶ αἱ τυχόν τυγχάνουσι λαχοῦ πινος καὶ πληρούμεναι εἰς τὸ ἄγιον ἐπενδύονται δι' ἡμολογῆ ἔθνικῶν δυνείων πρὸς προίκισιν, μετὰ μίαν δεκάτην, δύο κορασίαν ἀπῆρων ἱερῶν τοῦ νομοῦ Ἡλείας. Ὁ αὐτὸς ἢ Α. Σ. προσέφερε δραχμ. 35 ἐπ' αὐτῆς ἐργαίς τῶν Χριστουγέννων ὑπὲρ τῶν φιλικῶν ἐνοριακῶν ταμείων τῶν πόλεων Πύργου Ἀμαλιάδου, ἑτέρας δὲ 500 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ὡς

συστάτου συλλόγου προσκόπων Πύργου. Κατὰ Κυριακὴν κηρύττει ἡ Α. Σ. ἐναλλάξ εἰς τοὺς ναοὺς Πύργου, πρωτευούσης τῆς Μητροπόλεως, ὁ δὲ αἰδεσιμολογ. θεολόγος καθηγητὴς κ. Γεώργιος Γιαννακόπουλος ὡσαύτως κατὰ Κυριακὴν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς πόλεως. Μετὰ πολλῆς μεγαλοσπουσίας ἐσωστάθη ἐν Πύργῳ ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθ' ἣν παρόντησαν οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων τῆς πόλεως μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων αὐτῶν, τοῦ αἰδευ. κ. Γ. Γιαννακοπούλου ἐκφωνήσαντος τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

— *Ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου τὸ τέλος τῆς ἐπερὶ τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μελέτης τοῦ κ. Π. Τρεμπέλα θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.*

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου εἰσήχθη εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσίαν ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν παιδῶν ἡλικίας μεταξὺ 7—15 ἐτῶν, σημειοῦται δ' εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν τοῦτο γίνεται ἐν Ρωσίᾳ. Διὰ τὸν νέον τοῦτον θεσμόν θὰ ἀπαιτηθῶσιν 60,000 διδάσκαλοι ἐπὶ πλεόν, ἡ δὲ κυβέρνησις ἀνήγαγε τὴν ἴδρυσιν νέων παιδαγωγικῶν σχολείων, τῶν τέως μοναστηρίων καὶ ναῶν καὶ ἄλλων ἰδρυμάτων μεταβαλλομένων εἰς ἐκπαιδευτήρια. Ἀποτελεῖ ἀπαίτησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ σοβιετικοῦ προγράμματος ὅπως οἱ διδάσκαλοι ἦναι κομμουνισταί, ἡ δὲ ἐκπαίδευσις βασιθεῖ κατὰ μέγιστον μέρος ἐπὶ τῶν διδασκάλων τῶν Μάρξ, Ἐγκελς καὶ Λένιν. Αἱ σοβιετικαὶ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι λίαν προσεχῶς τὰ παιδιά ἐν Ρωσίᾳ θὰ ἦναι κομμουνισταί. Ἡ Κοινωνία τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας θὰ παρέχῃ κατ' ἔτος 20,000 ὑποψηφίους διδασκάλους. «Οὐδεμία χώρα τοῦ κόσμου—γράφει ἡ Ἰβέστια—δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν σοβιετικὴν Ρωσίαν ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα τῆς ἐξαφανίσεως τῆς ἀγροματουσύνης. Οὐδεὶς πλεόν θὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ περὶ βαρβαρισμοῦ, ἀπισθοδρομῆσεως καὶ σκότους τῆς Ρωσίας, ἡ ὅποια ταχέως θὰ ἐμφανισθῇ ἄνευ ἀγροματουσύνης. Πρὸ τοῦ πολέμου μόνον 7,000,000 παιοῖα ἐφοίτων εἰς τὰ σημοιακὰ σχολεῖα, ἐνῶ σήμερον φοιτῶσι 12,000,000. Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ δύο τρίτα τῶν Ρώσων ἦσαν ἀγράμματοι. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐδιδάξαμεν 13,000,000 ἀγραμμάτους ἐνήλικας ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν».

—Εἰδήσεις ἡμῶν ἐκ Ρωσίας ἀναφέρουσιν ὅτι αἱ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δοκιμασίαι τῆς ἐκεί Ἐκκλησίας ὑπῆρξαν βαρύτεραι ἢ κατὰ τὰ πρότερα ἔτη· τὸ κλεισμον τῶν ναῶν ὑπῆρξε πυκνότερον, ἡ δὲ θέσις τῶν ἱερέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των ἀπέβη κατὰ πολὺ δυσχερεστέρα. Παρὰ ταῦτα ὅμως, τὰ πράγματα ἐμαρτύρησαν ὅτι οὐ μόνον τὸ πλεῖστον τῶν χωρικῶν παραμένει πιστὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἰς πολλὰς ἐπαρχίας παρατηρεῖται ζωηροτέρα διέγερσις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος. Ἐπαισθητὴ μόνον τυγχάνει ἡ ἄλλειψις μεμορφωμένου κλήρου, εἰ καὶ ἡ Θεολογικὴ Ἀκαδημία τῆς Μόσχας πράττει τὸ καθ' ἑαυτὴν ὅτι ἐπιτρέπουσι αἱ περιστάσεις. Καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ διαίρεσις ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ὀρθοδό-

ξου Ἐκκλησίας ἐξηκολούθησεν ὑφισταμένη, φέρονται δ' ὑπάρχουσαι ἐν αὐτῇ τῇ πατριαρχικῇ Ἐκκλησίᾳ τρεῖς διακλαδώσεις ἀσυμβίβαστοι πρὸς ἀλλήλας: ἡ Πατριαρχικὴ ἢ Τυχωνικὴ, ἡ ὑπὸ τοὺς μητροπολίτας Γρηγόριον καὶ Βόριν μᾶλλον ἀρσσερίζουσα, καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἰωσήφ ἀκρότατα συντηρητικὴ, ἀδιαλλάκτως ἔχουσα πρὸς τὴν πρώτην τῶν διακλαδώσεων, ἡτις δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μεσάζουσα ἢ μετρία. Αἱ μεταξὺ τῶν διακλαδώσεων τούτων τῆς πατριαρχικῆς ἐκκλησίας σχέσεις εἶνε ὀξύταται, φθάνουσαι μέχρις ἀλληλοαναθεματισμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ κύκλοι τῆς ἀμερικανικῆς πρωτευούσης ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ ἐξ Αὐστρίας πληροφορίᾳ ὅτι ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις προέβαλεν ἀντιρροήσεις ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τοῦ γουττεμβερgeois ἀντιτύπου τῆς Ἁγ. Γραφῆς, τὸ ὅποion ἦτο προσωρισμένον διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς ἀμερικανικῆς γενοσείας, ψηφισάσης ἐν τινι τῶν τελευταίων τῆς συνεδριῶν 1,500,000 δολλάρια πρὸς ἀγορὰν αὐτοῦ παρὰ τοῦ δόκτορος Otto Vollbehr μετὰ μεγάλης συλλογῆς ἀρκετύπων βιβλίων. Γὰρ ἐν λόγῳ ἀντίτυπον τῆς Ἁγ. Γραφῆς ἀπετέλει τὸ πολυτιμότερον στοιχεῖον τῆς συλλογῆς ταύτης, διότι εἶνε ἐν ἐκ τῶν τριῶν μέχρι σήμερον σωθέντων ἀνατύπων γουττεμβερgeois ἐκτυπώσεως.

—Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῶν «ἐρυθρῶν» Κινέζων αἰχμαλωτισθέντων ἱεραποστολῶν εὐρίσκονται καὶ γάλλοι, ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῶν ὁποίων ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα, παρακαλέσασα ἅμα καὶ τὴν ἐθνικὴν κυβέρνησιν νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς λύτρωσιν των ἀπὸ τῶν ἐρυθρῶν, ἀξιούτων λύτρα 10 ἑκατομμ. δολλάρια.

—Καίτοι ἐν Λιβερίας δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δουλεία ὑπὸ τοῦ συντάγματος, οὐχ ἦτοιν ἔνεκα τῆς εὐρείας καταστρατηγήσεως αὐτοῦ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὥρισεν ἐπιτροπὴν τριμελῆ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ κράτους τῆς Λιβερίας καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἵνα μετ' ἐρεῦνας ἐπὶ τόπου ἀναφέρουσιν ἐν ἐκθέσει τὴν πραγματικὴν κατάστασιν. Ἡ ἐρευνα ἀπέδειξε, πράγματι, ὅτι περὶ τὰ 2,000,000 ἰθαγενεῖς τοῦ κράτους ὑπέκειντο εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἦδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐν Λιβερία ἐλήφθησαν πάντα τὰ μέτρα πρὸς ἐντελῆ ἐξάλειψιν τῆς δουλείας, τοῦτο δὲ καὶ ἠγγέλθη εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀντιπροσώπου τῆς κυβερνήσεως τῆς Λιβερίας.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

J. Garrow Duncan, The accuracy of the Old Testament. The historical narratives in the light of recent palestinian Archaeology (1933). —Ἡ Ἀρχαιολογία ἐπ' ἐσχάτων τὰ μάλιστα συνέβαλεν εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς Παλ. Διαθήκης, ἐλπίζεται δὲ μετὰ λόγου ὅτι θὰ παρασχη εἰς μεζύονας ὑπηρεσίας ἐκ' ὅσον ἐπὶ μᾶλλον εὐρύνεται τὸ πεδῖον τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν. Ἐν τῷ ἔργῳ του τοῦτ' ὁ κ. Duncan, τοῦ ὁποίου τὸ κῆρος εἶνε ἀνεγνωρισμένον, ἐκθέτει πόσον αἱ νεώτεραι ἐν Παλαιστίνῃ ἀρχαιολογικαὶ ἐρευναι συνέτειναν εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀκριβεῖας πολλῶν ἀγιογραφικῶν ἀφηγήσεων, ἃς καὶ ἐξετάζει ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων τούτων,

ήτινα προσδίδουσιν εις αυτάς νέον τόνον και μειζονα ισχύν. Το έργον περιέχει και τας εικόνας των εν λόγω αρχαιολογικών εφετημάτων.

Β. Α. Μυστακίδου, Θηραϊκά (Μοναστηριακά—σχολικά ανέκδοτα σιγίλλια), Ανατύπωσης έκ της Έπιτεροίδοσ τής Έταιρείας των βυζαντινών σπουδών. Αθήναι 1930.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α Δ Η Μ Ο Π Ρ Α Ξ Ι Κ Η

107 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τής Ίερās Μητροπόλεωσ Φθιώτιδοσ προκηρύττει ότι έκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ή μονοετής ένοικιασις των κάτωθι άγρών τής Ίερās Μονής Αγίου Γεωργίου Μαλεσσίνοσ: Α') Οι έν τή περιφερεία του χωριου Μαλεσσίνοσ κείμενοι εις τās θάσσις 1) Βλυχάδα 2) Μακρ.χώραρον 3) Αδλής 4) Γκορτσιά 5) Μεγαλοσ Πεδίοσ 6) Καλογρηα 7) Δεδεία 8) Αγριελαία 9) Μοδλι 10) Ίωάννησ Θεολόγοσ 11) Γιοσαφοσ 12) Πακαγιάννησ 13) Μασίτσα 14) Άνω και κάτω Δεκοένα και 15) Παλαμάκαλο Άγία Ειρήνη. Β') Οι έν τή περιφερεία Αγίου Κωνσταντινου κείμενοι εις τās θάσσις 1) Άγ. Νικόλαοσ 2) Ζάμπλικα 3) Νιχώρι 4) Γεροβέλιοσ 5) Βαθύρυμα 6) Αρκουδάρινα 7) Α.Θορη και 8) Λαοπέσ. Η δημοπρασία ένεργηθήσεται έν Αταλάντῃ τῃ 8 και 15 Φεβρουαρίου έ. έ. και από τῆσ 10—12 π. μ. ένώπιον τῆσ ύπό του Νόμου όριζομένησ Έπιτροπήσ και συμφώνωσ τοίς όροισ τῆσ ύπ' αριθ. 277 προκηρύξεωσ ήμών. Έν Λαμία τῃ 20 Ίανουαρίου 1931. Ο Πρόεδροσ του Τοπικοσ Συμβουλίου † δ Φθιώτιδοσ Ίάκωβοσ.

108 Το τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Κοζάνησ διακηρύττει ότι έκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν διατοῦσ έκμισθώσεωσ δικαιώματοσ ύλοτομιάσ κατά τās δασικὰσ περιόδοσ 1931—1932 και 1932—1933 ανά 45 κ. μ. ξυλείασ, 1300 ζύγια κωσοξύλων και 500 οκάδεσ άνθράκων σιδηρουργιάσ ύπό τουσ όρουσ συμφωνιάσ και ύποχρεώσεωσ τῆσ ύπ' αριθ. 78 σημερινῆσ αρχικῆσ διακηρύξεωσ ήμών ήσ γνάσιν δύναται να λάβωσιν οι ένδιαφερόμενοι παρά τῃ Μητροπόλει Κοζάνησ, Ειρηνοδίκῃ Σερβίων και Μονῃ Στανού και Ίλαρίου. Η ύλοτομία των δασικών τούτων προϊότων ένεργηθήσεται έκ των θέσεωσ «Μανόλλα» του δάσουσ τῆσ Μονῆσ Στανού και Ίλαρίου. Η δημοπρασία ένεργηθήσεται έν Σερβίοσ εις τὸν συνήθη των δημοπρασιών τόπον τῆν 8ην Φεβρουαρίου 1931 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 11—12 μεσημβρινῆν, ένώπιον άντιπροσωπείασ του Τοπικοσ ΟΔΕΠ ύπό τῆν προεδρίαν του Ειρηνοδικοσ Σερβίων, έκ των, Άρχιερατικοσ Έπιτροπου Σερβίων, Ήγουμένου Μονῆσ Στανού και Ίλαρίου και Άντιπροσώπου του έν Κοζάνῃ Ὑπ'τοσ Έθνικῆσ Τραπεζῆσ. Τα κηρύκεια και λοικά τέλη ώσ και αι δαπάνα: δημοσιεύσεωσ τῆσ παρούσησ βαρύνουσι τὸν ανακηρυχθησόμενον μισθωτήν. Η έγκρισις των πρακτικών άπόκειται εις το παρ' ήμίν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Έν Κοζάνῃ τῃ 15ῃ Ίανουαρίου 1931 Ο Πρόεδροσ του Τοπικοσ Ο.Δ.Ε.Π. † Ο Μητροπολιτῆσ Σερβίων—Κοζάνησ Ίσακίαιμ.

109 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. έν Κοζάνῃ κατόπιν τῆσ ληφθείσησ κατά τῆν 8ην συνεδρίασίν του άποφάσεωσ διακηρύσσει ότι έκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν τριετοῦσ ένοικιάσεωσ του παρὰ το χωριον Ρύμνιον τῆσ επαρχιάσ Σερβίων γτωστοῦ άγροκλήματοσ «Μετόχι» τῆσ Ίερās Μονῆσ Στανού και Ίλαρίου ύπό τουσ όρουσ συμφωνιάσ και ύποχρεώσεωσ τῆσ ύπ' αριθ. 80 σημερινῆσ αρχικῆσ διακηρύξεωσ ήμών, ήσ γνάσιν δύναται να λάβωσιν οι βουλόμενοι έν Κοζάνῃ παρά τῃ Ίερῃ Μητροπόλει, έν Σερβίοσ παρά τῃ Ειρηνοδίκῃ και εις το Ήγουμένειον τῆσ Μονῆσ Στανού και Ίλαρίου (Ζιδανίου). Η δημοπρασία ένεργηθήσεται έν Σερβίοσ εις τὸν συνήθη των δημοπρασιών τόπον τῆν 8ην του μηνόσ Φεβρουαρίου 1931 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 11—12ην μεσημβρινῆν ένώπιον έπιτροπήσ αποτελουμένησ ύπό του κ Ειρηνοδικοσ Σερβίων ως Προέδρου, έκ των Άρχιερατικοσ Έπιτροπου Σερβίων, Ήγουμένου Στανού και Ίλαρίου και Άντιπροσώπου

του έν Κοζάνῃ ὕπ'τοσ Έθνικῆσ Τραπεζῆσ. Πρώτη προσφορά ώρίσθη το ποσόν των 9000 δραχμών και 900 δραχμών δι' έγγυήσιν προς σερμστοχήν εις τῆν δημοπρασίαν. Πάντεσ οι δημόσιοι και δημοσιολόφοροι ώσ και τα τέλη πάσης φύσεωσ δαπάναι δημοσιεύσεωσ τῆσ παρούσησ και κυρτικα βαρύνουσι τὸν τελευταίον πλειοδότην. Η έγκρισις των πρακτικών άπόκειται εις το παρ' ήμίν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Έν Κοζάνῃ τῃ 15ῃ Ίανουαρίου 1931 Ο Πρόεδροσ του Τοπικοσ Ο.Δ.Ε.Π. † Ο Μητροπολιτῆσ Σερβίων Κοζάνῃ: Ίσακίαιμ.

110 Το Τοπικόν Συμβούλιον του Ο.Δ.Ε.Π. τῆσ Ίερās Μητροπόλεωσ Κορινθιάσ προκηρύττει ότι έκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν τῆν μονοετή ένοικίασιν του δικαιώματοσ τῆσ ρητινοσυλλογήσ των πευκοδένδρων 1) περίξ Μονῆσ, 2) Αγίου Προκοπίου, 3) Κόκκινου Πετριτῆ, 4) Πατήματα. Ηδημοπρασία ένεργηθήσεται έν Άκραιφ τῃ 8 Μαρτίου έ. έ. ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10—12 π. μεσημβρίασ ένώπιον του Ειρηνοδικοσ Ζαχάλησ, του άντιπροσώπου του έν Κορίνθῃ ὕπ'τοσ Έθνικῆσ Τραπεζῆσ και του άντιπροσώπου τῆσ Ίερās Μονῆσ Προφήτου Ἡλίου Ζαχάλησ συμφώνωσ των όρων τῆσ διακηρύξεωσ ήμών, και ως πρώτη προσφορά όρίζεται δια το δάσοσ περίξ Μονῆσ δραχ. 1500, δια το δάσοσ αγίου Προκοπίου δραχμάδεσ 1500, του Κόκκινου Πετριτῆ δραχ. 300 και το δάσοσ Πατήματα δραχ. 200. Έν περιπάτω ματαώσεωσ τῆσ δημοπρασίας, ή πλειοδοσία, θα έπιτωλαμβάνεται τῆν έπομένην Κυριακήν. Έν Κορίνθῃ τῃ 26 Ίανουαρίου 1931, Ο Πρόεδροσ του Τοπικοσ Συμβουλίου του Ο.Δ.Ε.Π.

114 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Κατερίνησ διακηρύττει ότι έκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ή μονοετήσ μίσθωσις του έν τῃ χωρίῃ Κορινῶ (Πιερίασ) άγρουσ έκτάσεωσ 200 περίπου στρεμμάτων τῆσ Ίερās μονῆσ αγίου Διονυσίου. Η δημοπρασία θα διεξαχθῇ έν Κατερίνῃ και τῃ συνήθει τόπω των δημοπρασιών τῆν Κυριακήν 15 Φεβρουαρίου 1931 ώραν 11—12 π. μ. ένώπιον του Ειρηνοδικοσ Πιερίασ, του Ήγουμένου τῆσ μονῆσ και του άντιπροσώπου τῆσ Έθνικῆσ Τραπεζῆσ. Έν Κατερίνῃ τῃ 30 Ίανουαρίου 1931, Ο προεδροσ του Τοπικοσ Συμβουλίου Ειρηνοδίκῃσ Πιερίασ Άλκιβιάδοσ Σιδηρόπουλοσ.

115 Το Τοπικόν Συμβούλιον Καρυστιάσ προκηρύττει, ότι έκτίθενται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν τα κάτωθι κτήματα τῆσ Ι. μονῆσ των Δελφών. α') Μικρόσ κήποσ ποτιστικὸσ εις θέσιν Σταυρόσ. β') Άγροσ εις θέσιν Άνεμογιάννησ. γ') Άγροσ εις τῆν ίδίαν θέσιν. δ') Άγροσ εις θέσιν Στραβολέμα ή Πρεινέρα. ε') Άγροσ εις θέσιν Αγίου Δημήτριου. Η δημοπρασία ένεργηθήσεται τῆν Κυριακήν 1ην Φεβρουαρίου έ. έ. έν Αθλοναριῷ ένώπιον των άρμεδιών αρχών. Έν Κύρῃ τῃ 30ῃ Ίανουαρίου 1931. Ο πρόεδροσ του Τοπικοσ Συμβουλίου † δ Καρυστιάσ Παναγελεήμων.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΦΩΝΟΥ	
ΕΣΤΕΡΗΚΟΥ ΔΡΧ. 30.	ΕΣΤ. ΟΡ. 30. ΑΝΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΤΟΥΣΗ ΚΑΙ ΜΑΞΗ ΣΤΑΡΗΑΚΗΝ ΠΡΟΤΕΡΟΥΣΗΝ ΔΡΧ. 100	
ΜΑΞΗ ΚΑΡΙΑΝ ΔΡΧ. 30.	ΠΕΡΕΣΗ ΕΣΤΕΡΗΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΕΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30	

Τύποισ «Φοίνικωσ» Όδοσ Σταδίου 44, Αθήναι